

24 de desembre, 1982

Volguda germana:

Et vaig escriure una carta fa pocs dies, però ara rebo la teva del 14 d'aquest mes i la contesto tot seguit.

Moltes gràcies per la teva opinió sobre la meua novel·la. Si vols que sigui sincer, i encara que això sembli donar-se autobombo, et diré que jo crec també que el llibre és molt llegible --especialment, com dius, la segona meitat, que és quan passen gairebé totes les coses-- i que està molt més ben escrit que la major part de les novel·les que circulen i que tenen tota mena de premis i en fan gran propaganda.

~~Gràcies~~ també pel teu oferiment de la capsa per a guardar-hi les medalles otorgades per mèrits. De moment en tinc quatre, però segurament en rebré una més l'any que ve. Potser seria bó fer la capsa per a sis medalles a fi de tenir algun "foradet" disponible.

Sentim molt que no et trobis tot el bé que caldria, i esperem que et passi la temporada pessimista i que recobris la salut totalment. Jo també de vegades estic una mica deprimit, però sense cap raó --llevat de l'edat--, perquè no tinc cap problema greu i la salut és ben bona, que sigui per a molts anys.

El senyor Pons, de la Conselleria, em va telefonar (com et deia en la carta anterior). Ja et diré, per carta, o segurament per telèfon, quan arribaré a Barcelona la segona quinzena de gener.

Quan ens veiem ja m'informaras del com has arranjat els comptes meus. Vas fer molt bé de retirar gairebé tot del Banc de Catalunya. He llegit que el Banc d'Espanya l'ha fet surar, però era millor no arriscar-se. Prenc nota que Edicions 62 han pagat una quantitat fa poc (per una "Introducció" a un llibre que m'havien demanat i que els vaig enviar el mes de novembre).

Bé, demà es nadal i aviat cap d'any. Que us vagi bé a tots, i especialment a tu! Abraçades de la Priscilla i moltes meves,